

arbejdet en præceptiv pantebrevsformular (skadesløsbrev) til brug for tinglysningen.

Det vil bl.a. blive sikret, at pantebrevene ikke kan udstedes til ihændehaveren, men kun kan udstedes til en bestemt kreditor med angivelse af CVR-nr. og – hvis det drejer sig om en enkeltmandsvirksomhed – CPR-nr. Tilsvarende vil der administrativt blive fastsat bestemmelse om, at pantsætteren skal angive CVR-nr. og – hvis det drejer sig om en enkeltmandsvirksomhed – CPR-nr. i skadesløsbrevet.

Pantebrevsformularens nærmere vilkår vil endvidere tage stilling til, hvilke surrogater og frugter pantereetten omfatter, herunder spørgsmålet om erstatnings- og forsikringsnummer.

Der vil endvidere blive fastsat administrative bestemmelser om, at en ny pantsætning alene kan ske ved udfærdigelse af et nyt dokument, således at det tidligere skadesløsbrev ikke kan genbruges med påtegning om den nye panthaver. Derimod vil ændringer i det bestående forhold mellem panthaveren og pantsætteren fortsat kunne ske ved en påtegning (allonge) herom.

Det vil formentlig være hensigtsmæssigt, at omfanget af panteretten afgrænses i henhold til artsbestemte definitioner i en fortrykt pantebrevsformular. Pantereetten vil herefter kunne afgrænses til bestemte aktivgrupper. For så vidt angår virksomhedspant vil inddelingen svare til inddelingen i § 47 c, stk. 3.

Der vil endvidere blive fastsat bestemmelse om, at parterne i de tinglyste dokumenter skal oplyse, at pantsætningen ikke er i strid med reglen i tinglysningslovens § 47 e, stk. 1, hvorefter virksomhedspant og fordringspant ikke kan stilles til fordel for den, der er skyldnerens eller pantsætterens nærstående. En sådan oplysning vil ikke være til hinder for, at panteretten ved en efterfølgende vurdering tilsidesættes som ugyldig, hvis det efterfølgende kan fastslås, at pantsætningen er sket i strid med den nævnte bestemmelse.

Efter den foreslåede ordning vil der kunne tinglyses flere panterettigheder efter tinglysningslovens § 47 c. Ordningen er ikke til hinder for, at de almindelige regler om relaksation af panteretten i visse aktiver finder anvendelse, således at parterne f.eks. indbyrdes kan aftale en anden prioritetsstilling i de pågældende aktiver, end hvad der fremgår af personbogen. Parterne vil f.eks. således kunne aftale, at den primære panthaver relakserer panteretten i varelageret, hvorefter panthaveren med tinglyst 2. prioritet reelt vil have 1. prioritet i dette.

Det vil også være muligt at aftale, at virksomhedspanthaveren relakserer panteretten i udestående for-

dringer mod en nærmere afgrænset debitor kredt, hvorefter en håndpanthaver, der efterfølgende denuncierer over for disse debitorer efter reglerne i gældslovens, vil have 1. prioritet i disse fordringer.

3.3. Universalforfølgning

3.3.1. Virksomhedspant og fordringspant under anmeldt betalingsstandsning, konkurs mv.

Udvalget har overvejet, hvorledes omfanget af virksomhedspant og fordringspant mest hensigtsmæssigt afgrænses i tilfælde af, at der indledes insolvensbehandling mv. af pantsætteren.

Det forhold, at panteretten er »flydende«, vil som udgangspunkt indebære, at aktiver vil blive omfattet af panteretten, uanset at de først indgår i skyldnerens formuesfære, efter at der er indtrådt en fristdag, jf. konkurslovens § 1. Et sådant resultat ville imidlertid være uhensigtsmæssigt, da formålet med insolvensbehandling netop er at opnå en samlet opgørelse med henblik på en ligelig fordeling mellem kreditorerne.

Efter udvalgets opfattelse er det afgørende at sikre, at alle de aktiver, skyldneren ejer ved insolvensbehandlingens begyndelse og erhverver derunder, som udgangspunkt anvendes til fyldestgørelse af kreditorerne som helhed, jf. konkurslovens § 38. Noget lignende gør sig gældende ved anmeldt betalingsstandsning, idet aktiver, som tilgår skyldneren, som udgangspunkt skal komme samtlige fordringshavere til gode, jf. herved konkurslovens § 16, stk. 1, 3. pkt.

Der bør derfor efter udvalgets opfattelse udformes en regel, hvorefter virksomhedspant og fordringspant ikke kan omfatte nye aktiver fra det tidspunkt, hvor en insolvensbehandling eller anmeldt betalingsstandsning indledes. Det drejer sig nærmere om tidspunktet for anmeldelse af betalingsstandsning, udsættelse af behandlingen af en konkursbegæring efter konkurslovens § 24, afsigelse af konkursdekret, åbning af tvangsakkordforhandling og indledning af gældssanerings sag. Fra dette tidspunkt bør allerede stiftede virksomheds- eller fordringspanterettigheder ikke omfatte nye aktiver.

Efter udvalgets opfattelse bør det dog samtidig være muligt at stifte virksomhedspant og fordringspant, der omfatter nye aktiver, under f.eks. en anmeldt betalingsstandsning som et led i et rekonstruktionsforsøg. Dette formål ville forspildes, hvis f.eks. skifterettens efterfølgende udsættelse af behandlingen af en konkursbegæring efter konkurslovens § 24 i alle tilfælde medførte, at et virksomhedspantet eller fordringspantet ikke kunne omfatte nye aktiver fra dette tidspunkt.